

Kunduzun Gizli Asansörü

Ebru Mina TOMURCUK

Kunduzun Gizli Asansörü

Ebru Mina TOMURCUK

Kunduz Barley, hızlı akan bir nehrin kıyısında, dal ve çamurdan yapılmış sıcacık bir kulübede yaşıyordu. Yumuşak kırmızı bir boyun atkısı takar, pirinç tokalı küçük bir bez çanta taşırdı. Her sabah kocaman yuvarlak gözleri fal taşı gibi açık, ormanı keşfe çıkardı. Bir gün, dibinde tuhaf, parlak bir çatlak olan uzun bir meşe ağacı gördü.

Barley patisiyle çatlağa bastırdı ve küçük bir kapı açıldı. İçeride pirinç kollu minik bir asansör ve üzerinde 'Gökyüzü Köyü — Yukarı Çıkmak İçin Bas' yazan bir tabela buldu. Heyecandan ön dişleri takırdadı. İçeri girip cesur bir gülümsemeyle kolu çekti. Vın! Asansör ağaç gövdesinin içinden yukarı fırladı.

Asansör yavaşladı ve yumuşak bir ding sesiyle durdu. Kapılar, dalların yükseklerindeki ahşap bir platforma açıldı. Barley şaşkınlıkla soluk aldı. Kıvrık çatılı, yuvarlak pencereli minik evler yaprakların arasında duruyordu. Küçük fenerler parlıyor, kıvrıla kıvrıla giden bir patika minik bir köy meydanına çıkıyordu. Ormanın üstünde saklı, minyatür bir gökyüzü köyüdü bu!

Barley dışarı çıktı ve meşe palamudu şeklinde minik bir çeşme gördü. Küçük ahşap bir tabela 'Bulmaca Patikası' ve 'Gözetleme Kulesi' yönlerini gösteriyordu. Hepsini bir anda keşfetmek istiyordu! Ama patikalar kıvrılıp dönüyordu ve bazılarında kilitli minik kapılar vardı. Bulmacaları çözmek ve her kapıyı açmak için yardıma ihtiyacı vardı. Bu yüzden asansörle aşağı aceleyle indi.

Yerde, arkadaşı mavi kuş Pip'i buldu; Pip küçük sarı bir pilot atkısı takıyordu. İpinden sarkan minik pirinç bir dürbün taşıyordu. 'Pip!' diye seslendi Barley. 'Bir ağaçta gizli bir asansör buldum. Gökyüzü köyüne çıkıyor! Benimle keşfetmeye gelir misin?' Pip heyecanla kanat çırpı. 'Ben senin gözcün olurum!' diye cıvıladı.

Sonra yeşil örgü yeleği ve ahşap düğmeleriyle kirpi Hazel'i buldular. Hazel hazineler toplamak için küçük hasır bir sepet taşıyordu. 'Hazel,' dedi Barley, 'gökyüzü köyü için bulmaca çözecek birine ihtiyacımız var. Bize katılır mısınız?' Hazel utangaçça gülümsedi. 'Bulmacaları severim,' dedi. 'Hazinelerimizi de sepetimde güvende tutabilirim.'

Üç arkadaş uzun meşe ağacına döndü. Barley onlara gizli kapıyı ve minik asansörü gösterdi. 'Küçük,' dedi Hazel, 'ama birlikte sıkışabiliriz.' Pip yukarıda kanat çırpı. 'Ben uçup orada sizinle buluşurum!' diyerek yukarı fırladı. Barley kolu çekti ve asansör neşeli bir gürültüyle yukarı vınladı.

Gökyüzü köyünde Pip çoktan gözetleme kulesinin etrafında dönüyordu. 'Çeşmenin yanında bulmacalı bir kapı görüyorum!' diye aşağı seslendi. Barley ve Hazel aceleyle oraya gitti. Kapıda üç renkli düğme vardı: kırmızı, mavi ve yeşil. 'Hangisi açar?' diye merak etti Barley. Hazel düğmeleri dikkatle inceledi. 'Bak,' dedi, 'mavi düğmenin üstünde minik bir mavi kuş resmi var.' Pip yere kondu. 'O benim!' Mavi düğmeyi gagaladı ve kapı açıldı.

Kapının ötesinde minik fenerlerle sıralı bir patika buldular. Sonunda 'Yel Değirmenini Onar' yazan küçük bir atölye vardı. İçeride minik bir yel değirmeni sıkışmıştı. 'Dişlileri çevirmemiz gerek,' dedi Barley. Ama dişliler patileri için çok küçüktü. 'Ben yapabilirim,' dedi Hazel, minik patileriyle dişlileri döndürerek. Yel değirmeni vınlayarak çalışmaya başladı ve fenerler daha parlak yandı.

Sıradaki durak, ince dallardan yapılmış uzun bir sarmal olan Gözetleme Kulesi'ydi. 'Ben tepeye uçup bir sonraki bulmacayı gözetlerim,' dedi Pip. Yukarıdan seslendi: 'Yaprak göletinin üstünde basamak taşlarından bir köprü var!' Köprüye koştular ama bir taş eksikti. 'Düz ve sağlam bir şey gerek,' dedi Barley. Hazel sepetinden pürüzsüz bir ağaç kabuğu çıkardı. 'Bunu daha önce toplamıştım,' dedi. Kabuğu boşluğa yerleştirdiler ve güvenle karşıya geçtiler.

Köprüden geçerken yumuşak bir ötüş duydular. Yuvarlak gözlüklü ve mor şallı, iri, gri-kahverengi bir baykuş bir dalda oturuyordu. 'Merhaba, küçük kâşifler,' dedi Dede Meşe. 'Ben gökyüzü köyünün bekçisiyim. Şimdiden birçok bulmaca çözdünüz. Ama en büyük harika Yıldız Bahçesi. Açılması için ekip çalışması gerek.' Barley'nin gözleri parladı. 'Biz bir takımız!' dedi.

Dede Meşe onları dört anahtar deliğı olan bir kapıya götürdü. 'Her biriniz bir anahtar taşıyorsunuz,' dedi. 'Barley, senin anahtarın cesaret. Pip, senin anahtarın gözlem. Hazel, senin anahtarın dikkatli düşünme. Ve hep birlikte dördüncü anahtarı oluşturuyorsunuz: ekip çalışması.' Her biri kapıya bir pati, bir kanat ve minik bir el koydu. Kapı parladı ve açıldı.

Yıldız Bahçesi'nin içinde yıldız şeklindeki minik çiçekler pırıldıyordu. Küçük bir çeşme ısıltılı suyla fışırıyordu. 'Çok güzel!' diye fısıldadı Hazel. Pip uçup bir kaide üzerinde minik bir kutu gördü. 'Bir hazine!' diye cıvıladı. İçinde dört minik yıldız şeklinde madalya vardı. Dede Meşe gülümsedi. 'Bunları birlikte çalışarak kazandınız. Gökyüzü köyü, paylaşan ve önemseyen herkese açıktır.'

Barley madalyasını boyun atkısına baęladı. 'Birbirimiz olmadan bunu başaramazdık,' dedi. Pip madalyasını dürbününün ipine geçirdi. Hazel kendinkini sepetine koydu. 'Daha fazlasını keşfetmek için geri dönmeye söz verelim,' dedi Hazel. 'Ve her zaman bir takım olarak çalışmaya,' diye ekledi Pip. Hepsi mutlulukla başlarını salladı.

Dede Meşe iniş yolculuğu için her birine minik bir yıldız kurabiyesi verdi. 'Ne zaman isterseniz gelin,' dedi. 'Gökyüzü köyü, birbirine yardım eden dostları her zaman karşılar.' Asansöre sıkışıp el salladılar. Aşağı vınlarken Barley'nin içi ısındı. Gizli bir asansör ve harika bir köy bulmuştu, ama en güzel yanı bunu arkadaşlarıyla paylaşmaktı.

Yerde Barley, Pip ve Hazel nehir kenarına oturup yıldız kurabiyelerini paylaştılar. 'En sevdiğin kısım hangisiydi?' diye sordu Barley. 'Bulmacalı kapı,' dedi Hazel. 'Gözetleme kulesi,' dedi Pip. 'Benimki Yıldız Bahçesi'ydi,' dedi Barley. Hepsi aynı fikirdeydi: gökyüzü köyü büyülüydü, ama onu gerçekten özel yapan ekip çalışmasıydı. Ve daha nice maceraların onları beklediğini biliyorlardı.